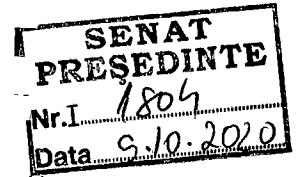

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România

Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80

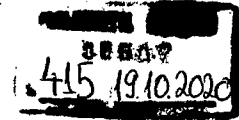
Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosarele nr.871A/2020 și nr.873A/2020

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ
NR. 6147 / 09 OCT 2020

Domnului

Robert-Marius CAZANCIUC
Vicepreședintele Senatului

L415/2019

Vă comunicăm alăturat, în copie, Decizia nr.640 din data de 23 septembrie 2020, prin care Curtea Constituțională a admis obiecția de neconstituționalitate formulată de Guvernul României și, respectiv, de Președintele României și a constatat că Legea pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului - Județul Vrancea, în domeniul public al Județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea este neconstituțională, în ansamblul său.

Vă asigurăm, domnule Vicepreședinte, de deplina noastră considerație.

ROMÂNIA
Președinte

Prof.univ.dr. Valer DORNEANU

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosarele nr.871A/2020 și nr.873A/2020

DECIZIA nr.640
din 23 septembrie 2020

**referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru trecerea unui
imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului
- Județul Vrancea, în domeniul public al Județului Vrancea și în administrarea
Consiliului Județean Vrancea**

Valer Dorneanu	- președinte
Cristian Deliorga	- judecător
Marian Enache	- judecător
Daniel-Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Gheorghe Stan	- judecător
Livia-Doina Stanciu	- judecător
Elena-Simina Tănăsescu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	- magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului - Județul Vrancea, în domeniul public al Județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea, obiecție formulată de Guvernul României.

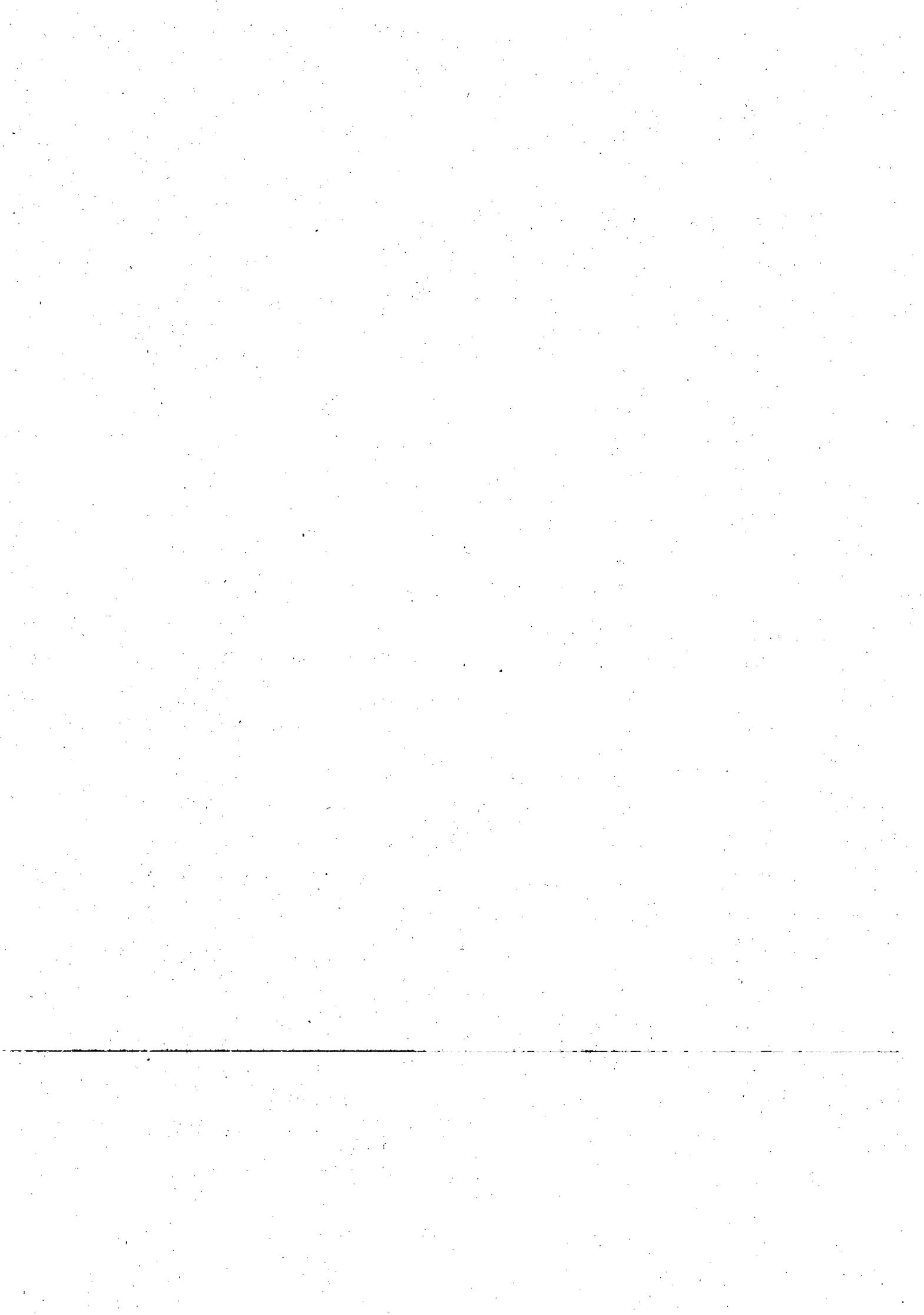
2. Obiecția de neconstituționalitate a fost formulată în temeiul art.146 lit.a) teza întâi din Constituție și al art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.3676 din 2 iulie 2020 și constituie obiectul Dosarului nr.871A/2020.

3. **În motivarea obiecției de neconstituționalitate**, autorul acesteia invocă Decizia Curții Constituționale nr.384 din 29 mai 2019, ale cărei considerente apreciază că sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în privința prezentei legi criticate.

4. Prin această decizie, Curtea a reținut, în esență, că nominalizarea bunului supus transferului în lista cuprinzând unele bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, anexă la lege, nu are semnificația declarării ca bunuri ce fac obiectul exclusiv al proprietății publice, enumerarea din anexă având caracter exemplificativ, prin aceasta încercându-se o delimitare, în principiu, a domeniului public al statului, a domeniului public județean și a domeniului public local al comunelor, orașelor și municipiilor. Regimul juridic al bunului cu privire la care se intenționează transferul interdomenial este stabilit prin Hotărârea Guvernului nr.706/1994 privind trecerea palatelor administrative din municipiile reședințe de județe în administrarea instituțiilor prefectului, potrivit căreia palatele administrative din municipiile reședințe de județe sunt bunuri proprietate publică de interes național. Având în vedere că bunul supus transferului nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, în lipsa unei declarații exprese a legii organice, acesta ar fi trebuit trecut din proprietatea publică a statului în cea a unității administrativ-teritoriale prin hotărâre a Guvernului, la cererea consiliului județean.

5. Autorul obiecției de neconstituționalitate mai susține că alin.(2) al articolului unic din legea criticată, în conformitate cu care Consiliul Județean Vrancea va asigura folosința gratuită a spațiilor deținute de Instituția Prefectului-Județul Vrancea, vine în contradicție cu prevederile art.136 alin.(4) din Constituție, potrivit cărora bunurile proprietate publică pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică. Or, nici Consiliul Județean Vrancea, nici Instituția Prefectului-Județul Vrancea nu fac parte din categoria instituțiilor de utilitate publică cărora să li se dea în folosință gratuită bunurile proprietate publică. În concluzie, solicită admiterea sesizării de neconstituționalitate.

unităților administrativ-teritoriale în condițiile procedurale prevăzute de art.292 din Codul administrativ.

12. Or, bunul vizat de legea criticată nu reprezintă un bun proprietate publică exclusivă. Astfel, bunul supus transferului din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului - Județul Vrancea în domeniul public al județului Vrancea este nominalizat generic în categoria cuprinsă în Anexa nr.2 pct. 30 la Codul administrativ, intitulată: „LISTA cuprinzând unele bunuri care aparțin domeniului public al statului”, cu următorul cuprins: „30. terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea: Parlamentul, Președinția, Guvernul, ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiile publice subordonate acestora; instanțele judecătorești și parchetele de pe lângă acestea; unități ale Ministerului Apărării Naționale, ale Ministerului Afacerilor Interne și ale serviciilor publice de informații; serviciile publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și prefecturile, cu excepția celor dobândite din venituri proprii extrabugetare, care constituie proprietatea privată a acestora”.

13. Regimul juridic al bunului cu privire la care se intenționează transferul interdomenial (Palatul administrativ cu sediul în municipiul Focșani) este stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 706/1994 privind trecerea palatelor administrative din municipiile reședințe de județe în administrarea instituțiilor prefectului, potrivit căreia palatele administrative din municipiile reședințe de județe sunt bunuri proprietate publică de interes național.

14. În privința acestor bunuri, similar raționamentului realizat de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, paragraful 57, nominalizarea lor în anexa Codului administrativ nu are semnificația declarării ca bunuri ce fac obiectul exclusiv al proprietății publice, enumerarea din anexă având caracter exemplificativ, prin aceasta încercându-se o delimitare, în principiu, a domeniului

public al statului, a domeniului public județean și a domeniului public local al comunelor, orașelor și municipiilor.

15. Având în vedere că bunul supus transferului nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, în lipsa unei declarații exprese a legii organice, acesta ar fi trebuit trecut din proprietatea publică a statului în cea a unității administrativ-teritoriale prin hotărâre a Guvernului, la cererea Consiliului Județean Vrancea, potrivit art.292 alin.(1) din Codul administrativ, procedură la care face trimitere art.860 teza a doua din Codul civil.

16. Astfel, prin nesocotirea dispozițiilor art.860 din Codul civil coroborat cu art.292 alin.(1) din Codul administrativ, legea criticată a fost adoptată cu încălcarea principiului legalității consacrat de art.1 alin.(5) din Constituție. Mai mult, nerespectarea procedurii legale și lipsa manifestării de voință a Consiliului Județean Vrancea atrag și încălcarea art.120 alin.(1) din Constituție ce consacră principiul autonomiei locale. Se invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr.384 din 29 mai 2019, paragraful 51.

17. Autorul obiecției arată că, deși prin Codul administrativ se abrogă procedura transferului de bunuri proprietate publică prevăzută în Legea nr.213/1998, soluția legislativă cuprinsă în art.9 alin.(1) din Legea nr.213/1998 este preluată în art.292 alin.(1) din Codul administrativ, fiind completată cu sintagma „dacă prin lege nu se dispune altfel”. Din această perspectivă, apreciază că jurisprudența Curții Constituționale se aplică *mutatis mutandis* și în ceea ce privește procedura stabilită în art.292 alin.(1) din Codul administrativ, menționând în acest sens Decizia nr.537 din 25 septembrie 2019, paragraful 28, prin care Curtea a reținut că noua prevedere legală nu poate fi interpretată decât în conformitate cu Decizia nr.384 din 29 mai 2019, paragrafele 37, 41 și 55, respectiv că transferul unui bun care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale, se va realiza prin hotărâre a Guvernului. Mai mult, prin Decizia nr.384 din 29 mai 2019, în paragraful 55, Curtea

Constituțională a reținut că introducerea posibilității transferului prin lege, care nu poate fi supusă controlului instanțelor de contencios administrativ, ci numai controlului *a priori* ori *a posteriori* exercitat de Curtea Constituțională, conduce la inaplicabilitatea art.52 din Legea fundamentală, într-un domeniu ce ține exclusiv de transferul dreptului de proprietate publică asupra bunurilor, de către Guvern, care exercită conducerea generală a administrației publice.

18. Astfel, aprobarea transmiterii acestor imobile prin lege, ca act al Parlamentului, contravine art.1 alin.(4) și (5), art.61 alin.(1) și art.102 alin.(1) din Constituție.

19. În continuare, autorul obiecției subliniază existența unei jurisprudențe constante a instanței constituționale prin care s-a statuat interdicția reglementării transferului interdomenial al bunurilor proprietate publică prin lege cu caracter individual, menționând în acest sens Decizia nr.600 din 9 noiembrie 2005, Decizia nr.970 din 31 octombrie 2007, Decizia nr.494 din 21 noiembrie 2013, Decizia nr.574 din 16 octombrie 2014, Decizia nr.406 din 15 iunie 2016, Decizia nr.384 din 29 mai 2019 sau Deciziile nr.537 și nr.538 din 25 septembrie 2019, cu concluzia că legea supusă controlului contravine și dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție.

20. În concluzie, autorul obiecției solicită admiterea sesizării de neconstituționalitate și constatarea neconstituționalității Legii privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului - Județul Vrancea în domeniul public al județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea, în ansamblul ei.

21. În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată **președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului**, pentru a comunica punctele lor de vedere.

22. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere înregistrat la Curtea Constituțională cu nr.4623 din 4 august 2020, prin care apreciază că obiecția de

neconstituționalitate formulată este întemeiată. În acest sens, arată, în esență, că procedura de transfer intradomenial al bunurilor, respectiv din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale, este prevăzută de art.292 alin.(1) din Codul administrativ, potrivit căruia trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se face la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, prin hotărâre a Guvernului, inițiată de autoritățile prevăzute la art.287 lit.a), care au în administrare bunul respectiv, dacă prin lege nu se dispune altfel. Această dispoziție legală a preluat reglementarea din art.9 din Legea nr.213/1998.

23. De asemenea, se arată că există o bogată jurisprudență a Curții Constituționale referitoare la procedura de transfer intradomenial al bunurilor, menționând în acest sens Decizia nr.384 din 29 mai 2019, respectiv Decizia nr.538 din 25 septembrie 2019.

24. Astfel, prin raportare la reglementările legale în vigoare privind transferul intradomenial al bunurilor și la jurisprudența Curții Constituționale, apreciază că trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului-Județul Vrancea în domeniul public al județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea prin lege, act ce ține de puterea executivă, aduce atingere art.1 alin.(4) și alin.(5), art.61 alin.(1), art. 102 alin.(1) teza finală și art.120 alin.(1) din Constituție. În plus, se încalcă și art. 147 alin.(4) din Constituție privind obligativitatea deciziilor Curții Constituționale.

25. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

26. Având în vedere faptul că obiectul celor două sesizări este identic, respectiv Legea pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului - Județul Vrancea, în domeniul public al Județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea, pentru o bună

administrare a actului de justiție constituțională, în temeiul art.139 din Codul de procedură civilă, coroborat cu art.14 din Legea nr.47/1992, Curtea dispune, din oficiu, conexarea celor două cauze, respectiv a Dosarului nr.873A/2020 la Dosarul nr.871A/2020, care a fost primul înregistrat.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului transmis în Dosarul nr.873A/2020, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

27. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.a) din Constituție, precum și ale art.1, art.10, art.15 și art.18 din Legea nr.47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

28. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl reprezintă Legea pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului - Județul Vrancea, în domeniul public al Județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea, care are următorul cuprins:

„Articol unic. - (1) În conformitate cu prevederile art.860 alin.(3) din Codul civil, se aprobă trecerea bunului imobil, format din clădire și teren aferent, situat în municipiul Focșani, Bulevardul Dimitrie Cantemir nr.1, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului - Județul Vrancea în domeniul public al Județului Vrancea.

(2) Consiliul Județean Vrancea va asigura folosința gratuită a spațiilor deținute în prezent de Instituția Prefectului - Județul Vrancea, din imobilul prevăzut la alin. (1), pentru funcționarea în bune condiții a acesteia, pe bază de protocol. Instituția Prefectului - Județul Vrancea va suporta, în funcție de suprafața deținută, cota-parte din totalul cheltuielilor de funcționare și întreținere.

(1) Parcursul legislativ

30. Propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, a fost inițiată de un deputat și a fost adoptată de Senat, în calitate de Cameră de reflecție, la data de 16 octombrie 2019 și de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, la data de 9 iunie 2020. Legea a fost trimisă la promulgare în data de 15 iunie 2020, iar la data de 2 iulie 2020, Guvernul și Președintele României au înaintat Curții Constituționale prezentele sesizări de neconstituționalitate.

(2) Admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate

31. Analiza îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a unei sesizări pentru declanșarea controlului de constituționalitate *a priori* are în vedere respectarea dispozițiilor constituționale și legale care circumstanțiază cele 3 aspecte specifice oricărei sesizări, și anume: calitatea autorului de titular al dreptului de sesizare, obiectul sesizării și termenul în care aceasta a fost formulată.

32. Astfel, se constată că sesizările au ca obiect o lege adoptată de Parlament, dar încă nepromulgată, că aceasta a fost formulată de Președintele României, în calitate de subiect cu drept de sesizare prevăzut de art.146 lit.a) din Constituție și de art.15 alin.(1) din Legea nr.47/1992, sesizarea fiind introdusă înăuntrul termenului ipotetic de promulgare de 20 de zile, prevăzut de art.77 alin.(1) din Constituție (a se vedea, cu privire la termenul ipotetic de promulgare, Decizia nr.67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018).

33. Prin urmare, Curtea reține că sesizarea de neconstituționalitate formulată respectă condițiile de admisibilitate mai sus arătate.

(3) Analiza criticilor de neconstituționalitate

34. Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea reține că legea criticată reglementează trecerea unui imobil (palat administrativ) din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului Județul Vrancea în domeniul public al județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea. Prin

argumentele formulate, autorii sesizării pun în discuție, în esență, modalitatea pretins neconstituțională prin care legiuitorul a operat acest transfer al proprietății publice, mai exact al unui bun imobil expres determinat în cuprinsul legii criticate, din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale, corelativ cu transmiterea dreptului de administrare asupra aceluiași imobil.

35. Curtea observă că probleme de drept identice celor ridicate în motivarea prezentei sesizări au mai fost analizate prin decizii anterioare, conturându-se și consolidându-se astfel o bogată și constantă jurisprudență constituțională în materie.

36. Astfel, cu privire la transferul interdomenial al bunurilor proprietate publică, Curtea a statuat în mod constant interdicția reglementării unui atare transfer prin lege cu caracter individual. Prin Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.533 din 15 iulie 2016, Curtea a reținut că, potrivit art.136 alin.(3) teza finală din Legea fundamentală, raportat la art. 860 alin. (3) teza întâi din Codul civil, în situația în care bunurile formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului ori a unității administrativ-teritoriale, în temeiul unei legi organice, trecerea din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale sau invers operează numai printr-o modificare a legii organice, respectiv prin adoptarea unei legi organice de modificare a legii organice prin care bunurile au fost declarate obiect exclusiv al proprietății publice.

37. Pentru celelalte bunuri care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, Curtea a reținut că, potrivit art.136 alin. (2) din Constituție raportat la art.860 alin. (3) teza a doua din Codul civil, transferul se face în condițiile legii, respectiv, pentru cele care trec din proprietatea publică a statului în cea a unităților administrativ-teritoriale, el se realizează în condițiile art.9 din Legea nr.213/1998 privind bunurile proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a cererii consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, după caz, prin hotărâre a Guvernului sau simetric,

la cererea Guvernului, prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local.

38. Prin aceeași decizie (paragraful 31), Curtea a reținut cu valoare de principiu că, în situația particulară a bunurilor care fac obiect exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, singura posibilitate de transmitere a acestor bunuri din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale este aceea *ut singuli* (în acel caz, prin legea organică de modificare a legii organice prin care terenul a fost declarat obiect exclusiv al proprietății publice). De aceea, în această ipoteză, nu își găsesc aplicabilitatea considerentele reținute în jurisprudența Curții, potrivit cărora legile astfel adoptate ar fi neconstituționale, întrucât ar avea caracter individual. Această situație particulară vizează însă, numai bunurile care fac obiect exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, întemeindu-se pe prevederile art. 136 alin. (3) teza finală din Constituție, raportate la dispozițiile art. 860 alin. (3) teza întâi din Codul civil.

39. În continuare, prin Decizia nr.384 din 29 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.499 din 20 iunie 2019, paragrafele 43-45, Curtea a observat că modalitatea de transfer interdomenial al bunurilor proprietate publică, astfel cum este reglementată de Codul civil și de Legea nr. 213/1998, se întemeiază pe dispozițiile art.102 alin.(1) teza finală și ale art.120 alin.(1) din Constituție. Astfel, pentru a da eficiență acestor norme fundamentale, legiuitorul a reglementat un regim juridic distinct al bunurilor care fac obiectul proprietății publice a statului și a unităților administrativ-teritoriale. În acest sens, transferul interdomenial se stabilește în funcție de nevoile acestora, subsecvent transmiterii dreptului de proprietate publică constituindu-se și dreptul de administrare cu privire la bunuri. Cererea de transfer, obligatorie potrivit actului normativ criticat, se face de către Guvern sau consiliile menționate și trebuie să aibă un temei/motiv, iar actul prin care se face trecerea, hotărâre a Guvernului sau a consiliilor, poate fi atacat în fața instanțelor de

contencios administrativ. Curtea a reținut că inexistența acordului unităților administrativ-teritoriale în ceea ce privește transferul bunurilor în patrimoniul acestora, inclusiv al celor din domeniul public, reprezintă o încălcare a principiului constituțional al autonomiei locale, reglementat prin art. 120 alin. (1) din Constituție.

40. În raport cu cele anterior statuate, Curtea a observat ulterior că Legea nr.213/1998 a fost abrogată expres prin art.597 alin.(2) lit.m) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.555 din 5 iulie 2019, însă soluția legislativă cuprinsă în art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998, care prevedea că „trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se face [...] prin hotărâre a Guvernului”, a fost preluată de dispozițiile art. 292 alin. (1) din actul normativ abrogator, fiind completată cu sintagma „dacă prin lege nu se dispune altfel”. Or, Curtea a precizat, prin Decizia nr.537 din 25 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.907 din 11 noiembrie 2019, că noua prevedere legală nu poate fi interpretată decât în conformitate cu Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, paragrafele 37, 41 și 55, respectiv că transferul unui bun care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale, se va realiza prin hotărâre a Guvernului.

41. De asemenea, prin Decizia nr. 118 din 19 martie 2018, paragrafele 30 și 31, făcând referire la Decizia nr. 600 din 9 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.060 din 26 noiembrie 2005, Decizia nr. 970 din 31 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 22 noiembrie 2007, Decizia nr. 494 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 21 decembrie 2013, și Decizia nr. 574 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014, paragraful 21, Curtea a reiterat jurisprudența sa unitară potrivit căreia legea, ca act juridic al Parlamentului, reglementează relații sociale generale,

fiind, prin esența și finalitatea ei constituțională, un act cu aplicabilitate generală. Prin definiție, legea, ca act juridic de putere, are caracter unilateral, dând expresie exclusiv voinței legiuitorului, ale cărei conținut și formă sunt determinate de nevoia de reglementare a unui anumit domeniu de relații sociale și de specificul acestuia. Or, în măsura în care domeniul de incidență al reglementării este determinat concret, aceasta are caracter individual, ea fiind concepută nu pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci, *de plano*, într-un singur caz, prestabilit fără echivoc. În cazul în care Parlamentul își arogă competența de legiferare, în condițiile, domeniul și cu finalitatea urmărite, se încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, viciu care afectează legea în ansamblu. Curtea a mai reținut că acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități, consacrate de art.61 alin.(1) din Constituție, și transformarea acesteia în autoritate publică executivă.

42. Dincolo de jurisprudența mai sus indicată, care cuprinde considerente cu valoare de principiu în materie, este de menționat Decizia nr.538 din 25 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.908 din 11 noiembrie 2019, prin care Curtea Constituțională a analizat în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate o situație similară, respectiv o lege prin care era reglementată transmiterea Palatului administrativ al județului Giurgiu din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Afacerilor Interne - Instituția Prefectului - județul Giurgiu în domeniul public al județului Giurgiu.

43. Curtea a reținut, cu acel prilej, că regimul palatelor administrative este reglementat prin Hotărârea Guvernului nr. 706/1994 privind trecerea palatelor administrative din municipiile reședințe de județe în administrarea instituțiilor prefectului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 11

noiembrie 1994, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia palatele administrative din municipiile reședințe de județe, care au funcționat ca sedii ale fostului partid comunist, trecute în proprietatea statului în temeiul Decretului-lege nr. 30/1990 și al Hotărârii Guvernului nr. 115/1990, sunt bunuri proprietate publică de interes național. Potrivit art. 2 din această hotărâre, palatele administrative, având datele de identificare prevăzute în anexa la hotărâre, trec în administrarea instituțiilor prefectului. Destinația palatelor administrative este aceea de sedii ale instituțiilor publice de interes național și județean, respectiv pentru instituțiile prefectului, consilii județene, servicii publice deconcentrate ale ministerelor, camere de conturi, birouri parlamentare, consilii locale ale municipiilor reședință de județ și, în limita spațiului disponibil, pentru autorități publice autonome, confederații, federații sindicale și redacții ale ziarelor, cu respectarea normelor legale.

44. Curtea a mai precizat, la paragraful 24 din decizia sus-menționată, că „nominalizarea bunului în cap. I pct. 29 din anexa la Legea nr. 213/1998, lege organică, nu are semnificația declarării sale ca bun ce face obiect exclusiv al proprietății publice. Enumerarea din anexă are caracter exemplificativ, iar prin aceasta s-a încercat o delimitare, în principiu, a domeniului public al statului, a domeniului public județean și a domeniului public local al comunelor, orașelor și municipiilor.” În considerarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale și având în vedere că bunul supus transferului nu constituia obiect exclusiv al proprietății publice, în lipsa unei declarații exprese a legii organice, s-a arătat că bunul imobil în cauză ar fi trebuit trecut din proprietatea publică a statului în aceea a unității administrativ-teritoriale prin hotărâre a Guvernului, cu respectarea art.9 alin.(1) din Legea nr.213/1998, în vigoare la momentul adoptării legii criticate. Curtea a conchis, prin urmare, că au fost încălcate dispozițiile art.1 alin.(4) și (5), ale art.61 alin.(1), ale art.102 alin.(1) teza finală, ale art. 120 alin. (1) și ale art.147 alin.(4) din Constituție.

45. Curtea observă că atât considerentele de principiu, cât și cele reținute prin Decizia nr.538 din 25 septembrie 2019, sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

46. Astfel, legea criticată operează un transfer interdomenial al unui bun imobil individualizat prin datele de identificare prevăzute în anexa ce face parte integrantă din lege, respectiv palatul administrativ situat în municipiul Focșani, care trece din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului județului Vrancea în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale, respectiv județul Vrancea, și în administrarea Consiliului Județean Vrancea.

47. Totodată, Curtea constată că bunul imobil individualizat în cuprinsul anexei ce face parte integrantă la legea criticată era anterior prevăzut la pct.I subpunctul 28 din anexa - *Lista cuprinzând unele bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale* la Legea nr.213/1998, cu modificările și completările ulterioare, astfel : „I. *Domeniul public al statului este alcătuit din următoarele bunuri : (...)*

29. terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea: (...) serviciile publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și prefecturile, cu excepția celor dobândite din venituri proprii extrabugetare, care constituie proprietatea privată a acestora.”

48. Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, odată cu abrogarea, prin art.597 alin.(2) lit.m), a art.9 din Legea nr.213/1998, a preluat la art.292 alin.(1) vechea soluție legislativă referitoare la modalitatea de transfer interdomenial al bunurilor proprietate publică, preluând și conținutul anexei, astfel că la pct.30 din anexa nr. 2- *Lista cuprinzând unele bunuri care aparțin domeniului public al statului* se regăsește, în prezent, aceeași dispoziție, referitoare la „30. terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea: (...) serviciile publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și prefecturile, cu excepția

celor dobândite din venituri proprii extrabugetare, care constituie proprietatea privată a acestora.” Așa fiind, bunurile imobile care figurau la pct.I subpunctul 28 din anexa la Legea nr.213/1998 sunt prevăzute, în prezent, la pct.30 al anexei nr.2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind nr.57/2019 privind Codul administrativ.

49. Așa fiind, având în vedere că bunul supus transferului reglementat prin legea criticată nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, acesta fiind nominalizat atât generic în anexa nr.2 la Codul administrativ, cât și individual la pct.40 din anexa la Hotărârea Guvernului nr.706/1994 privind trecerea palatelor administrative din municipiile reședințe de județe în administrarea instituțiilor prefectului, rezultă că acesta ar fi trebuit trecut din proprietatea publică a statului în aceea a unității administrativ-teritoriale prin hotărâre a Guvernului, la cererea Consiliului Județean Vrancea, potrivit art. 292 alin. (1) din Codul administrativ, în vigoare la momentul adoptării legii criticate. Așa fiind, se constată că legea nu a respectat condițiile legale în vigoare, incidente materiei reglementate, astfel că a fost adoptată cu încălcarea art.1 alin.(5) din Constituție, referitoare la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

50. Sub acest aspect, este de observat că propunerea legislativă a fost înregistrată la Senat, în calitate de Cameră de reflecție, în data de 5 iunie 2019, anterior intrării în vigoare a Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.555 din 5 iulie 2019, însă adoptarea de către fiecare dintre cele două Camere ale Parlamentului a avut loc sub imperiul noului Cod administrativ, la data de 16 octombrie 2020 (Senat), respectiv la 28 octombrie 2020 (Camera Deputaților). Mai mult, Consiliul Legislativ, în data de 12 iulie 2019, a avizat negativ propunerea legislativă, învederând în acest sens atât jurisprudența Curții Constituționale în materie, precum și prevederile incidente din noul Cod administrativ. Cu toate acestea, în procedura parlamentară de legiferare nu a fost operată nicio modificare în considerarea celor arătate de organul consultativ de specialitate al Parlamentului.

51. Din perspectiva jurisprudenței constante în materie a Curții Constituționale și a prevederilor art.147 alin.(4) din Constituție, se constată că este întemeiată și critica privind încălcarea acestor norme fundamentale, deoarece, așa cum s-a arătat, nu au fost respectate deciziile de principiu ale Curții Constituționale cu privire la interzicerea reglementării prin lege cu privire la un caz determinat, relevantă fiind Decizia nr. 118 din 19 martie 2018, precitată. Sunt încălcate, de asemenea, și considerentele de principiu reținute în Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.123 din 19 februarie 2014, și Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.533 din 15 iulie 2016, cu privire la încălcarea principiului autonomiei locale și la imposibilitatea constituirii dreptului de administrare concomitent cu acela de proprietate, precum și cele reținute cu privire la situația excepțională în care transferul unui bun din proprietatea publică exclusivă a statului și a unităților administrativ- teritoriale se poate face prin lege organică (a se vedea, în acest sens, Decizia nr.384 din 29 mai 2019, paragraful 64), precum și cele arătate în Decizia nr.538 din 25 septembrie 2019.

52. În concluzie, pentru toate argumentele arătate, Curtea constată încălcarea art.1 alin. (4) și (5), art.61 alin.(1), art. 102 alin. (1) teza finală, art. 120 alin. (1) și a art.147 alin.(4) din Constituție, determinată de faptul că prin legea supusă controlului de constituționalitate autoritatea legislativă a reglementat într-un domeniu care ține de administrație și autoritatea executivă, respectiv cu privire la transferul unui bun imobil individual, ce nu face obiectul exclusiv al proprietății publice, din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului - Județul Vrancea, în domeniul public al Județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea.

53. Pentru considerentele arătate, în temeiul art.146 lit.a) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.11 alin.(1) lit.A.a), al art.15 alin.(1) și al art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE: _____

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Guvernul României și, respectiv, de Președintele României și constată că Legea pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului - Județul Vrancea, în domeniul public al Județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea este neconstituțională, în ansamblul său.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 septembrie 2020.

**PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE**

prof. univ. dr. Valer Dorneanu

MAGISTRAT-ASISTENT ȘEF,

Claudia-Margareta Krupenschi